

Нагоре по стълбата, която води надолу

Старозагорският куклен театър на 20 февруари представи премиерата на мюзикъла "Стая 304". Драматургията на Петър Ковачев е по книгата на Бил Кауфман "Нагоре по стълбата, която води надолу". Постановката е дело на режисьора проф. Боньо Лунгов, сценографията е на Елена Цонкова, музика - Михаил Шишков, хореографията е на Константин Каракостов.

Независимо че спектакълът се връзва с живота на съвременните тийнейджъри, в него няма и грам дидактика. Основният въпрос е как да бъде обуздана учимицната вакханалия? На този въпрос отговорът е: "Собин!".

КРАЙНО РАЗХАЙТЕНИТЕ ТИЙНЕЙДЖЪРИ В СЛУЧАЯ СА ПО-БЛИЗО ДО УЛИЦАТА, ОТКОЛКОТО ДО УЧИЛИЩЕТО с всички особености на уличния живот и неговите предизвикателства. Там индивидите се калаят в агресията, стигаща до абсурдите на един зловещо очертан "модерен" свят, който на бърза ръка ще те изхвърли с

ритмици и с грубиянски думи. Може да те сломи, ако покажеш и най-малкото колебание да бъдеш един от всичките, погълнат от една шарена бълбукаща маса от несретници, жадни за обичта на възрастните. Но тази жажда не се осъзнава от тях самите и затова ражда противоположното поведение, което не се съобразява с никакви норми на приличие.

КОЛКОТО ПО-НЕПРИЛИЧНО, КОЛКОТО ПО-ГРУБИАНСКО, КОЛКОТО ПО-ЗВЕРОПОДОБНО

толкова то е по-интересно, забавно и победоносно за тази среда.

Момичетата и момчетата от трупата на театъра с похватите на високия си артистизъм, изключително музикални и пластични, се превъплъщават успешно в персонажите с характерните за тях буйства, безпардонност и агресия.

Какво се търси в тази разлотена хулиганска маса и нейното обуздаване на сцената? "Работим за тийнейджърската публика, тъй като

Сцена от спектакъла

нештата притях будят голяма тревога - казва директорът на театъра Дарин Петков.

С НАШИТЕ СПЕКТАКЛИ ЗА НАЙ-МАЛКИТЕ СТИГАМЕ ДО ПЪРВИ И С МНОГО ГОЛЯМО УСИЛИЕ ДО ВТОРИ КЛАС

- до там сме. Другите се считат за по-големи и като им се каже куклен театър, за тях е обидно да идват,

тъй като те са вече големи хора. А няма културни институти, които да хвърлят усилията си целенасочено точно в тази ниша. Факт е, че тази публика е изпусната тотално и трябва много време да се извърви път, в който да се намерят любимите точки между нас и тях, за да може те наистина да

започнат да се вълнуват от това, което се случва в театъра, а не само да се занимават с компютъра".

Най-важното в драматургията е как да накараш един човек да обича другия.

АКО ТИ НЕ ОБИЧАШ ТОЗИ СРЕЩУ ТЕБЕ, КАК ДА ГО НАКАРАШ ДА БЪДЕ ДОБЪР

Когато научиш това, ня-

ма да имаш другите проблеми. В спектакъла младата учителка по литература Симвия Барет - в ролята великолепната Латина Беровска - знае тайните и не губи кураж в работата си с неоправимите си ученици.

По отношение на актьорската трупа режисьорът проф. Боньо Лунгов е категоричен: Актьорите тук се подбират и са много талантливи, но зависи как ги водиш, какво им предлагаш. От една година съм тук и виждам през колко неща минават те.

КОЛКОТО ДО ТРУПАТА, ТОВА Е НАЙ-СИЛНАТА ОТ ВСИЧКИ ТЕАТРИ

Виртуозното изпълнение на артистите в този изключително динамичен спектакъл с пеене, танци не става от нищо. От 12 януари те не са имали нито един почивен ден. Режисьорът, след сложна операция, която се прави за първи път у нас, се връща веднага на петия ден. Няма тайна. Обичта иска труд.

Донка Йотова